

שבת אלייך
איך מדבר

79

אויסגענוצט
זיין
שטארקייט

65

הזמנת האבן
איך יעדע
פאשעפטיש

55

תורה
מיט
מסירות נפש

35

תורה איז
די פעסטע
סחורה

23

דער פח
פון די צונג

7

אינהאלט

טייערע און זיסע קינדערלעך, איך האב דעם פארגעניגן און זכות צו אייך
ערצייגן און פארשטעלן נאך א שפאנענדע ארטיקל, מיין וואונטש איז אז איר זאלט
האבן גרויס הנאה ביים דורך ליינען דעם ביכל, און די לעקציע וואס איז אריינגעדרייט
צווישן די ווערטער און בילדער זאלן אריינדריינגען אין אייער הארץ, און אייך העלפן
ארויף גיך העכער און העכער.

איך האב גרויס דאנק צום בורא עולם אויף וואס ער האט
מיר באשאנקען מיט א מתנת חנם פון זיין ברייט הארץ,
און האט מיר קנזכה געווען צו פארשפרייטן זיין ליכטיגקייט
אויף זיין וועלט.

דער פח פון די צונג

ר' לייביש: א גוטע נאכט שפעלע, ביסט שוין גרייט צו גיין שלאפן?
 קאפעלע: יא איה בין גרייט!
 ר' לייביש: שוין אנגעגרייט נעגל וואסער?
 קאפעלע: יא
 ר' לייביש: געליינט קריאת שמע ערליך אינווענדיג?
 קאפעלע: יא
 ר' לייביש: האסט שוין געקושט די מזוזה?
 קאפעלע: יא
 ר' לייביש: זייער פיין! מיין קינד אזוי ווי מען לייגט זיך אזוי שטייט מען אויף, אז מען גייט שלאפן ווי א איד שטייט מען אויף ווי א איד!
 קאפעלע: איה האף אז איה גיי האבן גוטע חלומות...
 ר' לייביש: צדיקל יעצט פאר דו שלאפסט איין, לאמיר דיר טאקע פארציילן א מעשה וועגן א חלום... טאקע נאר א חלום אבער מיט אן אמת'ער מוסר השכל ביסטו גרייט?
 קאפעלע: יא

אין

די ווייטע לאנד פֿרס איז אַמאל געוועהן אַ קעניג וואס האט געהייסן סאלאש. קעניג סאלאש איז געווען באַרימט אין די גאַנצע וועלט אַלץ אַ רייכע גרויסע קעניג, געלט האט ער געהאט איבערן קאפּ, געוואוינט אין הערליכע גרויסע פּאלאַצן באַצירט מיט גאַלד און זילבער.

קעניג סאלאש איז געווען זייער אַ פיינער מענטש, און ער איז געוועהן זייער גוט צו די מענטשען פון זיין לאַנד, אַלע האָבן אים זייער שטאַרק ליב געהאַט, זיינע באַדינערס זענען אים געווען זייער געטריי, און שטענדיג געווען גרייט צו טוהן וואס נאר די קעניג וועט הייסן.

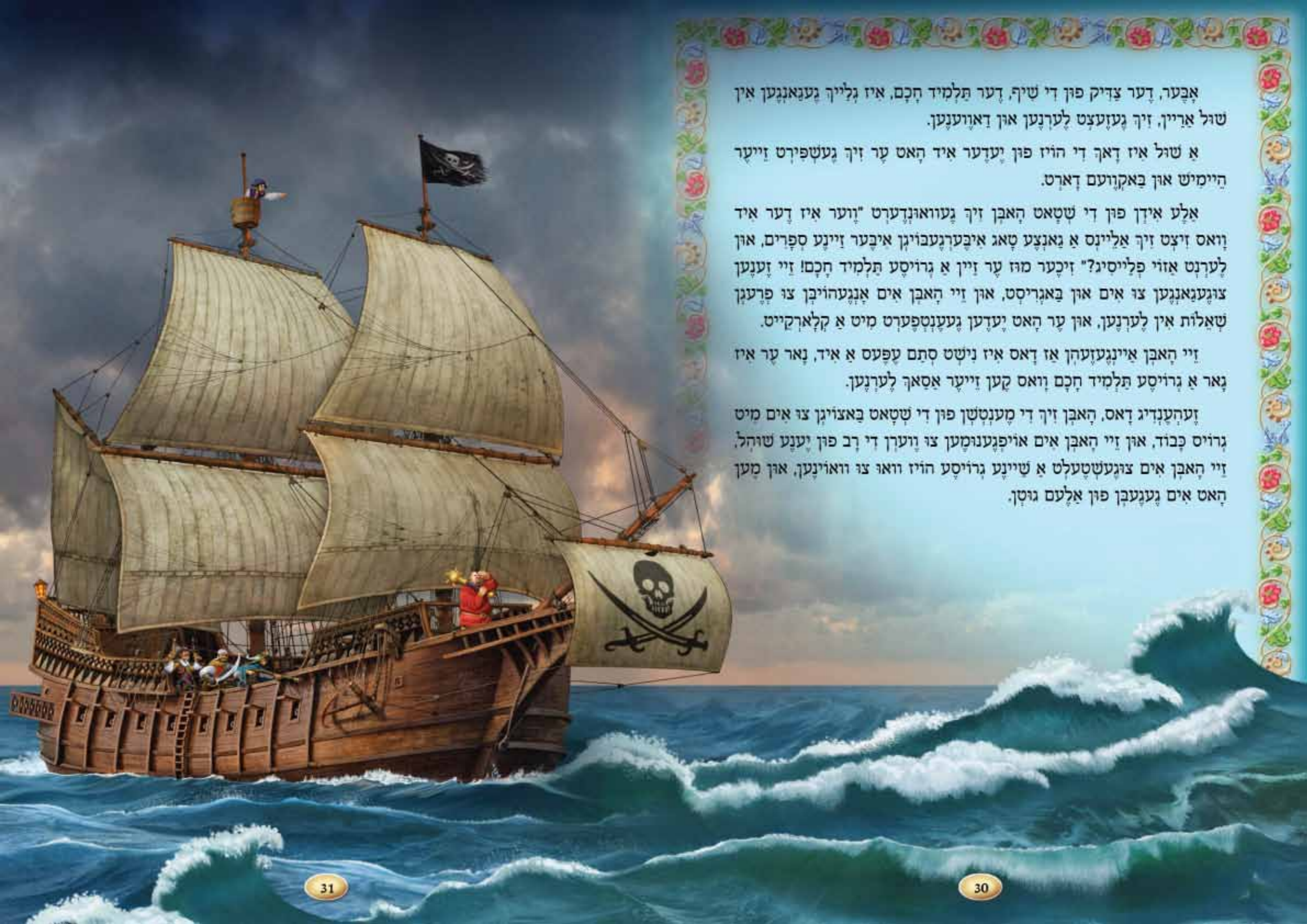
מאכט זיך אַמאל, און דער באַליבטער קעניג סאלאש האט אַנגעהויבן נישט גוט צו שפּירן, צום ערשט האט ער געהאַט געפּערליכע קאַפּ שמערצן, דערנאַך האָבן אויך זיינע הענט אַנגעהויבן וויי טוהן, און שפּעטער אויך זיינע פיס, און אזוי איז זיין מצב געוואָרן ערגער און ערגער, ביז ער האט זיך מער נישט געקענט אַרויס רירן פון בעט.

און אזוי איז ער געלעגן אַ גאַנצן טאג און זיך געוואָרפן מיט גרויסע יסורים, די געטרייע באַדינערס זענען געוואָרן זייער באַזאַרגט, און פּרובירט אַלעס צו טוהן אויף די וועלט צו גרינגער מאַכן פאַרן קעניג, אָבער גאַרנישט האט געהאַלפן.

מען האט אַנגעהויבן צו ברענגן די בעסטע און גרעסטע דאַקטורים פון די לאַנד, די דאַקטורים האָבן אונטערגעזוכט דעם קעניג, און יעדע דאַקטער האט געזאָגט די זעלבע זאַך "דער קעניג לייַדט פון אַ זעלטענע שווערע מחלה, אויף וואס זיי האָבן נישט קיין מעדעצין אים צו היילן".

פון טאג צו טאג איז די קרענק געוואָרן שטערקער, און די קעניג שוואַכער און שוואַכער, ס'האַט אים מער נישט אינטרעסירט זיין געלט, זיין רייכטום, זיין קעניגרייך, ער איז געלעגן אין בעט מיט די שטערקסטע יסורים ווען אַרום אים שטייען אַלע באַדינערס און דאַקטורים נישט וויסנדיג ווי אזוי זיך אַן עצה צו געבן.

נישט ווייט פון יענע שטאט האט געוואוינט אַ דאַקטער וואס האט

אָבער, דער צדיק פון די שיף, דער תלמיד חכם, איז גלייך גענאנגען אין שול אריין, זיך געזעצט לערנען און דאווענען.

א שול איז דאך די הויז פון יעדער איד האט ער זיך געשפירט זייער היימיש און באקוועם דארט.

אלע אידן פון די שטאט האבן זיך געוואונדערט "ווער איז דער איד וואס זיצט זיך אליינס א גאנצע טאג איבערגעבויגן איבער זיינע ספרים, און לערנט אזוי פלייסיג?" זיכער מוז ער זיין א גרויסע תלמיד חכם! זיי זענען צוגעגאנגען צו אים און באגריסט, און זיי האבן אים אנגעהויבן צו פרעגן שאלות אין לערנען, און ער האט יעדען געענטפערט מיט א קלארקייט.

זיי האבן איינגעזעהן אז דאס איז נישט סתם עפעס א איד, נאר ער איז גאר א גרויסע תלמיד חכם וואס קען זייער אסאך לערנען.

זעהענדיג דאס, האבן זיך די מענטשן פון די שטאט באצויגן צו אים מיט גרויס כבוד, און זיי האבן אים אויפגענומען צו ווערן די רב פון יענע שוהל, זיי האבן אים צוגעשטעלט א שיינע גרויסע הויז וואו צו וואוינען, און מען האט אים געגעבן פון אלעם גוטן.

האט אזוי ביטערליך געוויינט, און ער וואלט אים געדארפט ראטעווען פון גע'שחט'ן ווערן, און וויבאלד דער אייבערשטער איז אזוי שטארק מדקדק יעדע זאך וואס א צדיק טוט, האט מען גע'פסק'נט אויבן אין הימל, אז ר' יהודה הנשיא וועט דארפן ליידן שטארקע יסורים.

אויף דער גרויסער הייליגע תנא האט מען גוזר געווען ער זאל ליידן יסורים?!

שעפעלע! צדיקים ווען זיי האבן יסורים, איז דאס מכפר אויף אלע מענטשן פון די דור, עס זענען געווען אפילו צדיקים וואס האבן געבעטן פון די אייבערשטער אז ער זאל זיי געבן יסורים, ווייל אזוי זענען זיי מכפר אויף אלע עבירות פון די גאנצע דור.

פאר דרייצן גאנצע יאר האט ר' יהודה הנשיא מיטגעמאכט שרעקליכע ווייטאגן, די יסורים זענען געווען אזוי שטארק אז ער האט ממש געשריגן געפערליכע קולות וואס מען האט געהערט זייער ווייט, ער האט זיך געווארפן פון צער און ווייטאג, דורכאויס יענע יארן האט רבינו הקדוש אפילו נישט געקענט געבן איינמאל א שמייכל.

אבער רבי האט געוואוסט, אז דורך זיינע יסורים שיצט ער אויף אלע אידן, צוליב זיינע גרויסע ווייטאגן האבן פאר אלע מענטשן אין יענע דור גארנישט געפעלט, יעדער איז געווען אפגעהיטן פון אלע צרות, און אין יענע יארן איז טאקע געווען א גרויסע שפע פאר אלע אידן.

יענע דרייצן יאר האט אפילו נישט גערעגנט! ווייל רעגן שטערט פאר מענטשן ארום צו גיין אינדרויסן.

אבער אז עס רעגנט נישט, וואקסט נישט... די וועלט דארף דאך האבן רעגן?!

נישט געזארגט! דער אייבערשטער האט געמאכט א נס אז די ערד איז

פון קיין פשוטע מענטש, נאר פון א הייליגער מאן, זיי האבן מיט זייערע
אייגענע אויגן געזעהן די וואונדערליכע נס וואס דא איז געשעהן...

אכמעד איז אראפ געשפרינגען פון זיין קעמל, ער האט זיך געביקט
צום רב און מיט א געשטיקטער קול אנגעהויבן וויינען
"רב, איך זעה אז דו ביסט א הייליגער מאן, איך האב
נישט געוויסט, איך בעט דיך זיי מיר מוחל, איך
זאג דיר צו, אז פון יעצט און ווייטער וועל איך
מיר אפשטעלן יעדע מאל עס קומט שבת, און
דיך לאזן רוהן."

פון יענע שבת און ווייטער, האט מען
אנגעהויבן רופן די רב מיט'ן צונאמען "אריאל!"
אלץ א זכר צו די נס וואס איז געשעהן מיט די
"אריה" מיט די לייב, און אזוי האט מען אויך
גערופן זיינע קינדער און זיינע אייניקלעך פאר
לאנגע דורות.

יא! יא! דאס איז די שכר פון איינער וואס
היט שבת, און איז זיך מוסר נפש פאר די
הייליגע שבת!

ווייל ווער עס היט שבת, היט דער שבת
אויף אים!

